

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/257/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1210222431
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1210222431.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľov: 1/ V. X., O.: O.S. X, O., X/ A. X., O.: O. X, O., X/ B. B., O.: O. X, O., proti odporcom: 1/ Q. J., O.: O.S. X, O., 2/ Spokojné bývanie s.r.o., so sídlom Toplianska 5, Bratislava, o neplatnosť hlasovania a o finančné zadost'učinenie, na odvolanie navrhovateľov 1/ - 3/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II z 25. januára 2012, č. k. 50C 189/2010-29, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 25. januára 2012, č. k. 50C 189/2010-29, v časti výroku ktorou súd prvého stupňa odmietol podanie navrhovateľky 2/ zo dňa 12.10.2010 a v časti, ktorou rozhodol o vrátení súdneho poplatku v sume 92,87 eur **z r u š u j e** a **vec mu v r a c i a** na ďalšie konanie.

Odvolací súd odvolanie navrhovateľov 1/ a 3/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 25. januára 2012, č. k. 50C 189/2010-29, **o d m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa odmietol podanie navrhovateľov 1/ - 3/ zo dňa 12.10.2010, podané na súd prvého stupňa dňa 12.10.2010, doplnené podaním zo dňa 9.9.2011, doručeným súdu prvého stupňa dňa 13.9.2011, ktoré malo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľom 1/ - 3/ v sume 92,87 eur spoločne a nerozdielne cestou Daňového úradu Bratislava po právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovatelia sa podaním zo dňa 12.10.2010 domáhali proti odporcovi 1/, aby súd určil, že hlasovanie na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na O. X, X, X, X B. O., konanej dňa 30.8.2010 je v bode 1, 2, 3 neplatné. Uznesením č. k. 50C/189/2010-23 zo dňa 3.8.2011 súd prvého stupňa vyzval navrhovateľov na doplnenie a opravu nesprávneho, neúplného a nezrozumiteľného podania v lehote 15 dní, tak, že doplnia presný, určitý, zrozumiteľný a vykonateľný petit návrhu, upresnia neplatnosti akého právneho úkonu sa domáhajú a špecifikujú konkrétne časti napadnutého právneho úkonu, neplatnosti ktorých sa domáhajú. Navrhovatelia podaním zo dňa 9.9.2011 doplnili podanie, tak že rozšírili okruh účastníkov na strane odporcov o odporcu 2/ a súčasne opravili petit návrhu. Súd prvého stupňa mal za to, že navrhovatelia svoje podanie zo dňa 12.10.2010, ktoré malo byť svojim obsahom návrhom na začatie konania, na výzvu súdu podaním zo dňa 9.9.2011 nedoplnili tak, aby petit návrhu bol presný, určitý, zrozumiteľný a vykonateľný. Na základe uvedeného s poukazom na ust. § 43 ods. 1 a 2 O.s.p. súd prvého stupňa podanie navrhovateľov odmietol. O vrátení kráteného súdneho poplatku rozhodol podľa § 11 ods. 3 a § 11 ods. 4 zák. 71/1992 Zb.

Proti tomuto rozhodnutiu podali spoločným podaním zo dňa 28.02.2012 odvolanie navrhovatelia 1/ - 3/. Namietali, že súd prvého stupňa vo výzve zo dňa 3.8.2011 presne nešpecifikoval nejasnosti návrhu a

jeho petitu v zmysle O.s.p. ani navrhovateľa za účelom spresnenia petitu nevyočul. Petit návrhu na výzvu súdu spresnili a taktiež upozornili, že návrh podali aj v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Vytýkali súdu prvého stupňa, že neprihliadol na ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a nevysporiadal sa s jeho ust. § 3 ods. 5, podľa ktorého sa spotrebiteľ môže na súde domáhať ochrany svojho práva s cieľom ochrany spotrebiteľa. Navrhovatelia na základe uznesenia súdu prvého stupňa č. k. 50C/189/2010-59 zo dňa 1.3.2012 doplnili svoje odvolanie podaním zo dňa 2.4.2012. Uviedli, že odvolanie podali proti prvému výroku napadnutého uznesenia, ktorým bolo ich podanie odmietnuté. Žiadali, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Trvali na tom, že ich návrh v znení jeho doplnenia obsahuje určitý, zrozumiteľný a vykonateľný petit, ktorý spočíva v povinnosti zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, určení neplatnosti napadnutého hlasovania vlastníkov bytov a zdržovací výrok podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., aby sa správca bytového domu nelegálne vykonávajúci správu zdržal protiprávneho konania. Mali za to, že súd prvého stupňa im striktno formalistickým postupom odňal právo na prístup k súdu podľa čl. 46 a čl. 48 Ústavy SR ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd. Vytýkali súdu prvého stupňa, že rozhodol aj v rozpore s judikatúrou Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR zastávajúcou líniou materiálnej ochrany práv účastníka konania. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, č. k. 3Cdo/219/2007, v zmysle ktorého, súd konajúci o právach účastníkov nemá striktno formalisticky lipnúť na formulácii petitu, ale má petit a súčasť sám preformulovať tak, aby bola zabezpečená vykonateľnosť výroku a poskytnutá materiálna ochrana práv účastníkov. Zároveň mali za to, že súd prvého stupňa mohol predmet sporu a uplatňované nároky ustáliť z predložených podkladov k návrhu. Vo vzťahu k druhému výroku napadnutého uznesenia uviedli, že tento odvolaním nenapádajú, pretože súd prvého stupňa v ňom rozhodol správne, aj keď z iného dôvodu. Nakoľko podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. sú navrhovatelia spotrebiteľmi domáhajúcimi sa ochrany svojho práva, sú podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zák. č. 71/1992 Zb. zo zákona oslobodení od platenia súdnych poplatkov. K povahe spotrebiteľského sporu odkázali na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. apríla 2010, č. k. 5Co 140/10-67.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky 2/ je dôvodné a odvolanie navrhovateľov 1/ a 3/ je potrebné odmietnuť ako oneskorene podané.

Podľa § 43 ods. 1 O.s.p. sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Ak ide o podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania, odošle súd uznesenie do 60 dní od doručenia takéhoto podania.

Podľa § 43 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania. Ak bolo podanie doplnené alebo opravené v celom rozsahu v súlade s uznesením podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže podľa § 210a rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

V zmysle citovaného ustanovenia § 43 ods. 2 O.s.p. môže súd odmietnuť podanie, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť návrhom na začatie konania, len za predpokladu, že súd sa pokúsil o odstránenie väd zákonom stanoveným postupom, avšak účastník podanie neopravil alebo nedoplnil a súčasne musí byť splnená podmienka, že podanie trpí vadami, pre ktoré nemožno v konaní pokračovať.

V predmetnej právnej veci z obsahu spisu vyplýva, že navrhovatelia sa návrhom zo dňa 12.10.2010 v zmysle § 14 ods. 4 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov domáhali, aby súd prvého stupňa určil, že hlasovanie na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na O. X, X, X, X B. O. konanej dňa 30.8.2010 v bode 1, 2, 3 je neplatné.

Uznesením zo dňa 3.8.2011, č. k. 50C/189/2010-23 súd prvého stupňa vyzval navrhovateľov, aby do 15 dní od doručenia uznesenia doplnili a opravili svoje podanie a uviedli presný, určitý, zrozumiteľný a vykonateľný petit návrhu (t. j. ako má súd vo veci rozhodnúť), upresnili v ňom neplatnosti akého právneho úkonu sa domáhajú a aby špecifikovali konkrétne časti napadnutého právneho úkonu, neplatnosti ktorých sa domáhajú. Súd prvého stupňa zároveň navrhovateľov poučil, že ak podanie v stanovenej lehote neopravia a nedoplnia, súd ho odmietne. Navrhovatelia na toto uznesenie súdu prvého stupňa reagovali podaním zo dňa 9.9.2011, ktorým doplnili účastníkov konania o odporcu 2/ a opravili petit žaloby, tak, že sa domáhali určenia, že hlasovanie zo dňa 30.8.2010 na schôdzi vlastníkov bytového domu na O. T. Č.. X - X, W. Č.. XXXX, O. H., O. - Q.. Č.. Y. v časti bod 1, bod 2, bod 3 je neplatné a uloženia povinnosti odporcovi 2/ zdržať sa výkonu činnosti správcu tohto bytového domu. Zároveň sa domáhali, aby súd prvého stupňa uložil odporcovi 1/ povinnosť zaplatiť navrhovateľom primerané finančné zadostučinenie 150 eur a odporcovi 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľom primerané finančné zadostučinenie 600 eur ako aj náhrady trov konania. Súd prvého stupňa napadnutým uznesením odmietol návrh navrhovateľov podľa § 43 ods. 2 O.s.p. ako podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania, nakoľko mal za to, že navrhovateľmi opravený petit návrhu nebol presný, určitý, zrozumiteľný a vykonateľný. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu však dospel k záveru, že pre takýto postup súdu prvého stupňa neboli splnené zákonné predpoklady vyžadované ust. § 43 ods. 2 O.s.p.

Návrh na začatie konania musí okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 42 ods. 3 O.s.p. obsahovať aj náležitosti podľa § 79 ods. 1 O.s.p. Okrem iného musí byť z neho zjavné, čoho sa navrhovateľ domáha (tzv. petit). Petit, musí byť presný, určitý a zrozumiteľný, aby súd presne vedel o čom má konať a rozhodnúť, pretože, s výnimkou prípadov uvedených v § 153 ods. 2 O.s.p., nesmie účastníkom prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, ani im nesmie priznať iné ako navrhované práva resp. uložiť iné ako navrhované povinnosti. Presný, určitý a zrozumiteľný petit je zároveň nevyhnutným predpokladom vykonateľnosti súdneho rozhodnutia (z materiálneho hľadiska) a jeho právnych účinkov, ktoré navrhovateľ sledoval podaním návrhu na začatie konania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu SR, napr. rozsudok sp. zn. 2Cdo 8/2005 ako aj rozsudok sp. zn. 3Cdo 219/2007, na ktorý poukázali aj navrhovatelia vo svojom odvolaní. Najvyšší súd SR v týchto rozhodnutiach vyslovil, že požiadavku, aby z návrhu na začatie konania bolo zjavné, čoho sa navrhovateľ domáha, nemožno vykladať tak, že by navrhovateľ bol povinný urobiť návrh znenia výroku, ktorý súd doslovne prevezme do výroku rozsudku. Ustanovenie § 79 ods. 1 druhá veta O.s.p. nevyžaduje, aby navrhovateľ po formálnej stránke do najmenších podrobností formuloval návrh budúceho výroku súdneho rozhodnutia. Postačujúce je, ak navrhovateľ v návrhu vyjadrí podstatu (zmysel) toho, čoho sa v konaní na základe opísaného skutkového stavu domáha. Súd je povinný petit návrhu, tak ako ho navrhovateľ formuluje v podanom návrhu alebo neskôr v priebehu konania, posudzovať z čisto obsahového hľadiska, t. j. či je v návrhu dostatočne presne, určito a zrozumiteľne vyjadrené, čo navrhovateľ žiada. Ak je petit presný, určitý a zrozumiteľný, súd neporuší ustanovenie § 155 ods. 1 O.s.p., alebo iné zákonné ustanovenie, ak použitím iných výrazov vyjadrí vo svojom výroku rovnaké práva a povinnosti, ktorých sa navrhovateľ domáha. Iba súd totiž rozhoduje o tom, ako bude formulovaný výrok jeho rozhodnutia; prípadným návrhom navrhovateľa na znenie výroku rozhodnutia pritom nie je viazaný. Pri formulácii výroku rozhodnutia súd samozrejme musí dbať o to, aby vyjadroval (z obsahového hľadiska) to, čoho sa navrhovateľ návrhom na začatie konania domáhal.

Odvolací súd má za to, že podanie navrhovateľky 2/ zo dňa 12.10.2010, v spojení s jeho doplnením zo dňa 9.9.2011 obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle § 42 ods. 3 ako aj § 79 ods. 1 O.s.p. Jednoznačne z neho vyplýva, kto návrh podáva, voči komu smeruje a čoho sa ním navrhovateľka domáha. Podľa odvolacieho súdu z návrhu na začatie konania v spojení s doplnením návrhu a k nemu priložených dokumentov možno nepochybné vyvodiť, že navrhovateľka 2/ sa domáha určenia neplatnosti bodov 1, 2 a 3 hlasovania zo dňa na schôdzi vlastníkov bytového domu na O. T. Č.. X - X, W. Č.. XXXX, O. H., O. - Q.. Č.. Y., ktoré tvorilo prílohu k návrhu; uloženia povinnosti odporcovi 2/ zdržať sa výkonu činnosti správcu tohto bytového domu ako aj uloženia povinnosti odporcovi 1/ zaplatiť navrhovateľovi primerané finančné zadostučinenie 150 eur a uloženia povinnosti odporcovi 2/ zaplatiť navrhovateľovi primerané finančné zadostučinenie 600 eur. Takto formulovaný petit nevykazuje známky neurčitosti, nezrozumiteľnosti a nie je v rozpore s obsahom návrhu na začatie konania. Odvolací súd

je toho názoru, že v petite je dostatočne jasne označený právny úkon, určenia neplatnosti ktorého sa navrhovateľka 2/ domáha, ako aj jeho konkrétne časti.

Z uvedeného vyplýva, že návrh na začatie konania netrpí žiadnymi takými vadami, ktoré by neumožňovali pokračovať v konaní. Súd prvého stupňa postupom podľa § 43 ods. 2 O.s.p., t. j. odmietnutím podania navrhovateľky 2/, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť návrhom na začatie konania, bez splnenia zákonných podmienok, odňal navrhovateľke 2/ možnosť konať pred súdom.

Navrhovatelia v doplnení odvolania zo dňa 2.4.2012 uviedli, že odvolanie podali len proti prvému výroku napadnutého uznesenia, ktorým bolo ich podanie odmietnuté. Druhý výrok napadnutého uznesenia, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľom, teda nebol napadnutý odvolaním. Vo všeobecnosti v odvolacom konaní platí, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.). V predmetnej právnej veci je však potrebné prihliadnúť aj na ust. § 212 ods. 2 písm. b/ O.s.p., ktoré predstavuje výnimku z uvedeného pravidla. Podľa tohto ustanovenia odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania v prípadoch, keď od rozhodnutia o napadnutom výroku je závislý výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý. Súd prvého stupňa rozhodol o vrátení súdneho poplatku len na základe toho, že prvým výrokom odmietol podanie navrhovateľov. Druhý výrok napadnutého uznesenia je teda závislý od jeho prvého výroku. Odvolací súd bol preto oprávnený zrušiť aj druhý výrok napadnutého uznesenia, hoci tento nebol napadnutý odvolaním. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že domnienka navrhovateľov, že druhý výrok bol vecne správny, pretože v predmetnej právnej veci sú ako spotrebiteľia domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zák. č. 71/1992 Zb. zo zákona oslobodení od platenia súdnych poplatkov, nie je správna. Navrhovatelia sa pôvodne návrhom zo dňa 12.10.2010 domáhali voči odporcom len určenia neplatnosti hlasovania na schôdzi vlastníkov bytového domu a za tento návrh im súd prvého stupňa správne vyrubil súdny poplatok vo výške 99,50 eur, ktorý navrhovatelia zaplatili. Odvolací súd podotýka, že hlasovanie na schôdzi vlastníkov bytov predstavuje spôsob samosprávneho rozhodovania vlastníkov bytov v zmysle § 14 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a je potrebné ho odlišovať od výkonu správy, ktorú vykonáva správca alebo spoločenstvo vlastníkov bytov. Správca sa na hlasovaní vlastníkov bytov ani nezúčastňuje. Nejde teda o výkon práva vyplývajúceho zo zmluvy o výkone správy ani inej zmluvy, ktorá by mala charakter spotrebiteľskej zmluvy. Preto ani vlastníci bytov nemajú pri výkone tohto práva postavenie spotrebiteľov a v prípade súdneho konania týkajúceho sa hlasovania vlastníkov bytov sa na nich ust. § 4 ods. 2 písm. za/ zák. č. 71/1992 Zb. nevzťahuje.

Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti, ktorou bolo odmietnuté podanie navrhovateľky 2/, ako aj v časti, ktorou súd prvého stupňa rozhodol o vrátení súdneho poplatku zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a podľa ods. 2 tohto ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude súd prvého stupňa povinný riadiť sa názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 226 O.s.p. viazaný. Súd prvého stupňa bude musieť o podanom návrhu navrhovateľky 2/ na začatie konania konať postupom v zmysle § 114 a nasl. O.s.p. a vo veci rozhodnúť.

Proti napadnutému rozhodnutiu súdu prvého stupňa podali odvolanie spoločným podaním s navrhovateľkou 2/ aj navrhovatelia 1/ a 3/. Z obsahu spisu vyplýva, že napadnuté uznesenie bolo navrhovateľovi 1/ doručené dňa 6.2.2012 a navrhovateľovi 3/ dňa 3.2.2012. Zákonná pätnásťdňová lehota na podanie odvolania proti uzneseniu začala navrhovateľovi 1/ plynúť dňa 7.2.2012 a uplynula dňa 21.2.2012 (utorok) a navrhovateľovi 3/ začala lehota na podanie odvolania plynúť dňa 4.2.2012 a keďže koniec lehoty pripadol na 18.2.2012 (sobota), posledným dňom na podanie odvolania bol v zmysle § 57 ods. 2 O.s.p. deň 20.2.2012 (pondelok). Navrhovatelia 1/, 2/ a 3/ podali odvolanie spoločným podaním na poštovú prepravu dňa 28.2.2012, teda po uplynutí zákonnej lehoty navrhovateľov 1/ a 3/ na podanie odvolania (§ 204 ods. 1 O.s.p.). Nakoľko navrhovatelia v prejednávanej veci netvorí nerozlučné procesné spoločenstvo a každý z nich koná sám za seba, odvolanie jedného z nich, v tomto prípade navrhovateľky 2/, ktoré bolo podané včas, nemôže byť účinné aj pre ostatných navrhovateľov (§ 91 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd na základe uvedeného odvolanie navrhovateľov 1/ a 3/ proti napadnutému uzneseniu súdu prvého stupňa odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané.

O trovách prvostupňového i odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.